

Dariusz Bożek - nauczyciel

Liceum Ogólnokształcące im. M. Kopernika w Tarnobrzegu

Sprawozdanie z pobytu na Islandii w dniach 27.05 – 1.06.2018

**Typ mobilności/wyjazdu: Job Shadowing - poznawanie pracy na danym stanowisku
poprzez obserwację**

Nazwa: Kopavogsskoli

Kraj: Islandia

Miejscowość: Kopavogur

28.05.2018

W poniedziałek rozpoczęliśmy naszą wizytę od spotkania z dyrektorem oraz oprowadzenia nas po szkole. Mieliśmy okazję do zapoznania się z placówką, do obejrzenia jej wyposażenia, pracowni. Następnie odbyliśmy rozmowę z dyrektorem szkoły na temat funkcjonowania systemu edukacji na Islandii oraz samej placówki.

Naszą uwagę zwróciło wiele faktów. W islandzkim systemie edukacji uczy się około 10 % uczniów z Polski. Szkolnictwo podstawowe od 1 do 10 klasy jest zintegrowane z systemem gospodarczo-społecznym kraju. Główną zasadą systemu edukacji w Islandii jest równe prawo do edukacji

niezależnie od płci, bogactwa, miejsca zamieszkania, pochodzenia, religii, ewentualnego inwalidztwa. Wszyscy mają zagwarantowaną bezpłatną naukę również w szkole średniej i wyższej. Tradycyjnie szkoły są tworzone przez sektor publiczny, istnieje parę szkół prywatnych, które są także dofinansowywane przez państwo. W szkole obowiązkowej uczniowie przygotowują się do życia i pracy w cały czas rozwijającym się demokratycznym społeczeństwie. Program nauczania opiera się na tolerancji, wartościach chrześcijańskich i przesłankach demokratycznych.

Ministerstwo Edukacji, Nauki i Kultury wprowadziło w latach 2001-2003 projekt e-Nauki. Związany jest on z wprowadzeniem internetu do szkół. Internet w szkolnictwie służy do przekazywania licznych materiałów edukacyjnych oraz do komunikacji między uczniami, nauczycielami, administracją szkolną, rodzicami i pracodawcami. Informatyzacja w szkołach pozwala na rozszerzenie zakresu nauki i jej uatrakcyjnienie.

29.05.2018

Drugi dzień naszego pobytu rozpoczęliśmy od spotkania z dyrektorem i rozmowy o problemach szkoły ze szczególnym uwzględnieniem problemów z integracją uczniów z innych państw. W szkole uczą się dzieci z Polski, Bułgarii, Hiszpanii, Malezji. Coraz częściej przybywają również imigranci z Afryki. Cały system demokratycznej szkoły stoi przed problemem integrowania uczniów z różnych kręgów kulturowych. Przed szkołą i nauczycielami stoją bardzo ciężkie zadania. Nasza rozmowa skupiała się wokół możliwości wsparcia szkoły i zastosowania metod i procedur stosowanych w polskich szkołach (w Tarnobrzegu integracja młodzieży z Ukrainy).

Kolejnym elementem naszej wizyty była hospitacja zajęć edukacyjnych. W moim przypadku była to lekcja historii i geografii. Potem prowadziliśmy rozmowy pohospitacyjne. Rozmawialiśmy o problemach dydaktycznych i wychowawczych w szkole islandzkiej i polskiej. Była to okazja do wymiany doświadczeń, do wzajemnej podpowiedzi, jak, co i w którym elemencie lekcji można zmienić, poprawić. Jakie metody można zastosować. Równocześnie skupiliśmy się na dyskusji o wykorzystaniu nowoczesnych technologii w naszej pracy.

Był również czas na odwiedzenie pobliskiego liceum i przeprowadzenie rozmów o szkolnictwie średnim. Naukę w szkole średniej mogą podjąć osoby, które ukończyły szkołę obowiązkową lub skończyły 18 lat. W szkole tej uczniowie otrzymują pomoc w wyborze odpowiednich dla nich zajęć i przedmiotów zgodnych z predyspozycjami. Głównym celem jest przygotowanie uczniów do życia i pracy w demokratycznym społeczeństwie przez stworzenie odpowiednich warunków umożliwiających naukę i indywidualny rozwój. Średnia szkoła umożliwia uzyskanie kwalifikacji zawodowych, jak również przygotowuje uczniów do dalszej nauki. Uniwersytety prowadzi projekty badawcze, a także oferują edukację na poziomie wyższym. Celem edukacji dorosłych jest umożliwienie nauki osobą bez względu na ich wiek, płeć, miejsca zamieszkania, zawodu i wykształcenia. Ogólnoświatowa myśl "nauki przez całe życie" jest realizowana przez tworzenie szkół uzupełniających i zajęć rozwijających zainteresowania.

30.05.2018

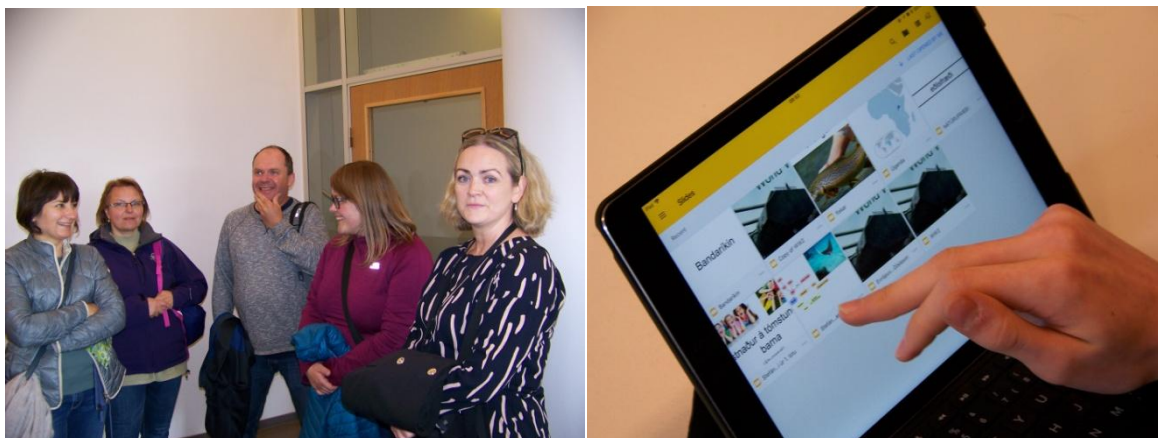
Trzeci dzień spędziliśmy na dalszym rozmowach z nauczycielami w tym z Polakami, którzy pracowali w szkole jako nauczyciele wspomagający i zajmujący się specjalnymi problemami edukacyjnymi.

Również 30 maja spotkaliśmy się z przedstawicielami Urzędu Miasta zajmującymi się problemami edukacji Paniąmi Heklą Hannibalsdóttir i Donatą Honkowicz Bukowską. Rozmawialiśmy o systemie edukacji, jego problemach oraz finansowaniu.

Władze lokalne płacą za budowę i obsługę przedszkola oraz szkoły obowiązkowej. Rodzice płacą za pobyt dziecka w przedszkolu. Szkoła obowiązkowa (szkoła podstawowej i gimnazjum) jest bezpłatna, bezpłatne są również podręczniki, które funduje państwo. W szkole średniej uczniowie płacą za podręczniki i wnoszą opłatę administracyjną. W szkołach zawodowych uczniowie płacą dodatkowo za zużyte materiały. Szkoły średnie są dofinansowywane przez państwo. Władze lokalne pokrywają 2/3 kosztów na obsługę szkoły. Wstępując na uczelnię student musi uiścić opłatę rejestracyjną, w szkołach prywatnych płaci też czesne. Jest możliwość zaciągnięcia kredytu na studia ze specjalnej Islandzkiej Kasy Pożyczkowej dla Studentów.

Kuratelę nad szkołami sprawuje Ministerstwo Edukacji, Nauki i Kultury. Władze lokalne odpowiadają za organizację przedszkoli i szkół obowiązkowych. Państwo otwiera szkoły średnie i uczelnie wyższe. Ministerstwo Edukacji, Nauki i Kultury wydaje Krajowy Program Nauczania dla szkoły obowiązkowej i średniej, w którym zarysowany jest kierunek nauczania w tych szkołach. Krajowy Program Nauczania określa również główne cele edukacji przedszkolnej oraz jej podstawy i znaczenie w rozwoju małych

dzieci. Ministerstwo dzieli się na jednostki pełniące określone funkcje. Krajowe Centrum Materiałów Edukacyjnych publikuje podręczniki do szkół obowiązkowych i rozprowadza je bezpłatnie w szkołach. Instytut Testów Edukacyjnych odpowiada za organizację testów kompetencji oraz badanie stanu wiedzy uczniów. W zarządzie szkół średnich jest 5 osób z ministerstwa i 2 z władz lokalnych. Rady Zarządu ustalają na jakie zajęcia będzie kładziony nacisk w danej szkole, a także układają plan finansowy i operacyjny szkoły.

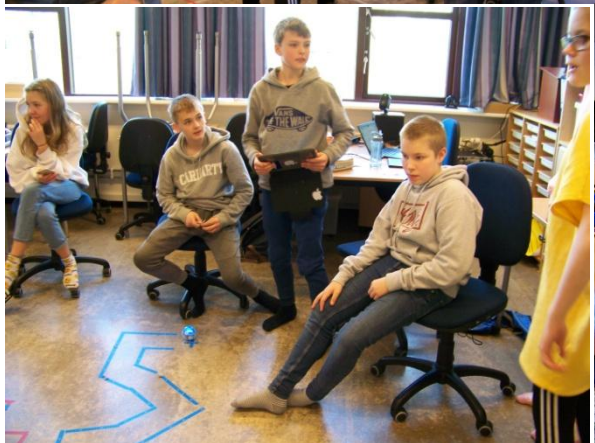
Władze lokalne nadzorują przedszkola, są odpowiedzialne także za dopilnowanie, aby wszystkie dzieci uczęszczały do szkoły obowiązkowej, zatrudniają specjalistów, takich jak psycholodzy, doradcy zawodowi. Na zebrania zarządu szkoły, jako obserwatorzy, mogą pojawiać się rodzice.

W szkołach średnich doradcy zawodowi sporządzają testy zawodowe, przygotowują programy nauczania, a także kontaktują się z pracodawcami.

Szkoły wyższe utrzymują kontakty z firmami, zakładami przemysłowymi i badawczymi. Szkoły dostosowywane są do panującego rynku pracy.

W szkołach obowiązkowych jest możliwość utworzenia Komitetu Rodzicielskiego.

31.05 i 1.06.2018

W następnych dwóch dniach kontynuowaliśmy rozmowy z dyrektorem na temat uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz sposobami pracy z tymi uczniami, metodami stosowanymi w islandzkich i polskich szkołach. W związku z wizytą nauczycieli z Islandii w Polsce sugerowaliśmy możliwość bliższej współpracy i wsparcia. Proponowaliśmy wymianę materiałów dydaktycznych i innych pomocy służących lepszej pracy z tymi uczniami.

Również w tych dniach kontynuowaliśmy hospitację kolejnych zajęć lekcyjnych i prowadziliśmy rozmowy pohospitacyjne.

Naszą wizytę uważam za bardzo udaną. Wiedza i doświadczenie zdobyte na Islandii wykorzystam w mojej pracy dydaktycznej. Szersze wykorzystanie nowoczesnych technologii w mojej pracy jest już wartością dodaną. Bardzo ciekawym rozwiązaniem jest również metoda CLIL rekomendowana przez Komisję Europejską na rzecz promowania języków obcych i różnorodności językowej. Istotne jej cechy to systematyczna praca w grupie, dobór ćwiczeń uwzględniających różne typy inteligencji uczniów, wykorzystanie metody Gardnera, nauka poprzez różne kanały sensoryczne, stosowanie źródeł i materiałów odpowiednich do prowadzenia nauczania zintegrowanego itd. Warto zastosowania są również nauczanie w grupie, coraz częściej stosowane, praca w grupach roboczych, warsztaty i prezentacje video itd. Zajęcia powinny mieć charakter ćwiczeniowy, warsztatowy co pozwala na praktyczne wykorzystanie wiedzy teoretycznej. Uważam, że wizyta na Islandii była dla nas z jednej strony potwierdzeniem naszych kwalifikacji, a z drugiej możliwością zapoznania się innym systemem edukacji, możliwością „podpatrzenia” i wymiany doświadczeń z kadrą z Islandii.

Dariusz Bożek